

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 122.529 van 5 september 2003
in de zaak A. 140.816/X-11.550.**

In zake : Patrick VAN COILLIE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat S. SERGEANT,
kantoor houdende te 8000 BRUGGE,
Zwijnstraat 3

tegen :

het Vlaamse Gewest,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. BRONDERS,
kantoor houdende te 8400 OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 106.

tussenkommende partij :

de gemeente JABBEKE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat N. DE CLERCQ,
kantoor houdende te 8000 BRUGGE,
Canadesen Hof,
Bevrijdingslaan 4, bus 1.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Patrick VAN COILLIE op 26 augustus 2003 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 5 november 2002 van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar waarbij aan de gemeente JABBEKE de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het bouwen van een multifunctionele toneelzaal en het uitbreiden van een sport- en cultuurcentrum, op een perceel gelegen te Jabbeke, Hof Van Straeten, kadastraal bekend Sectie C, nr. 169M;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 28 augustus 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 2 september 2003, om 11.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat S. SERGEANT, die verschijnt voor verzoeker, van Advocaat V. VANDE KEERE die, loco Advocaat B. BRONDERS verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat N. DE CLERCQ, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur Ch. BAMPES;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de gemeente JABBEKE met een ter terechtzitting neergelegd verzoekschrift heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

Overwegende dat op 5 november 2002 de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar aan de gemeente JABBEKE de stedenbouwkundige vergunning verleent voor het bouwen van een multifunctionele toneelzaal en het uitbreiden van een sport- en cultuurcentrum, op een perceel gelegen te Jabbeke, Hof Van Straeten, kadastraal bekend Sectie C, nr. 169M; dat dit de thans bestreden beslissing is;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de uiterst dringende procedure tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling waarin de wet voorziet, en op de ernstige stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad van State teweegbrengt, waarbij de rechten van verdediging van de verwerende partijen en eventueel tussenkomende partijen tot een strikt minimum zijn

herleid, de uiterst dringende noodzakelijkheid op het eerste gezicht onbetwistbaar moet zijn; dat een verzoeker die meent een beroep te moeten doen op de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid alleszins moet aantonen bij het instellen van de vordering met de vereiste spoed, diligentie en alertheid te zijn opgetreden, en bovendien aan de hand van duidelijke gegevens en feiten moet aannemelijk maken dat, indien de vordering wordt ingesteld volgens de gewone schorsingsprocedure, de uitspraak over deze vordering onherroepelijk te laat zou komen om nog enig nuttig effect te sorteren;

Overwegende dat krachtens artikel 8, tweede lid, 6 °, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State de vordering tot schorsing wegens uiterst dringende noodzakelijkheid een uiteenzetting moet bevatten van de feiten die de uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen; dat verzoeker ter zake de volgende uiteenzetting geeft :

"IV. DE UITERST DRINGENDE NOODZAKELIJKHEID:

Verzoeker kan hier verwijzen naar zijn stuk 15 : de uitvoeringstermijn van de werken werd bepaald op 30 dagen.

Voor het bouwverlof werden enkel grondwerken uitgevoerd. Na het bouwverlof werden de werken effectief aangevat en het aanvatten der werken was meteen duidelijk op 20 augustus 2003 toen de steunpalen werden aangebracht.

De toestand is nu nagenoeg dezelfde als ten tijde van het nemen van de foto's (vrijdag 22 augustus 2003)

Het zijn toevlucht nemen tot een gewone schorsingsprocedure zal onmiskenbaar tot gevolg hebben dat de bouwwerken reeds zullen afgewerkt zijn.

Die toestand zal zoals sub V wordt geargumenteed tot gevolg hebben dat het nadeel zich reeds zal voltrokken hebben als de gewone schorsingsprocedure wordt gevolgd.

Verzoeker betreurt natuurlijk dat hij tot deze spoedprocedure verplicht wordt, hetgeen perfect had kunnen vermeden worden zo de regels inzake openbaar onderzoek waren gevolgd of zelfs wanneer de gemeente hem op het bestaan van de periode van bezwaar had gewezen.

Verzoeker heeft tot slot niet onredelijk lang gewacht met het aanvatten van de procedure waar hij pas op 13 augustus 2003 kennis heeft genomen van de stedenbouwkundige vergunning en tussen die datum en het indienen van zijn verzoek slechts 7 volledig(e) werkdagen liggen (dan nog tijdens een vakantiemaand).

Dat deze termijn niet als onredelijk lang kan beschouwd worden.

Dat binnen die periode opzoeking dienden te gebeuren en een dossier moest worden samengesteld.

Dat daarbij ook rekening moet gehouden worden met het feit dat verzoeker vergeefs (ondanks aandringen) heeft verzocht om kennis te nemen van het volledige bouwdoossier.

Dat het onredelijk kort houden van die termijn tot gevolg kan hebben dat anders zonder ook maar een begin van ernstig onderzoek wordt overgegaan tot procedures voor uw raad.";

Overwegende dat uit de eigen verklaringen van verzoeker blijkt dat "voor het bouwverlof" op het betrokken perceel grondwerken werden uitgevoerd; dat hij ter zake in zijn feitenrelaas preciseert dat "begin juli 2003" beperkte grondwerken gebeurden op het terrein; dat verder uit de door de tussenkommende partij overgelegde en niet-betwiste werfverslagen blijkt dat op 7 juli 2003, zijnde juist vóór het bouwverlof, diverse funderingszolen waren uitgegraven; dat verzoeker voorts in een van hem uitgaand en door hem overgelegd e-mailbericht van 16 juli 2003 uiteenzet wat volgt : "Ik heb mogen spreken over de hoogdringendheid om hiermee voort te maken : binnenkort is het bouwverlof voorbij en zullen de werken terug aanvatten. Ik zal niet weer de fout maken op basis van gesprekken, toezeggingen om dingen te bekijken, enz. de oorsprong (zijnde de nieuwbouw) uit het oog te verliezen"; dat verzoeker aldus "voor het bouwverlof" of "begin juli 2003" onmiskenbaar aan de hand van wat hij kon vaststellen op de plaats waar de vergunde bouwwerken werden uitgevoerd, zich ervan rekenschap diende te geven dat krachtens het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening voor de uitvoering van die werken een stedenbouwkundige vergunning was vereist en dat hij bijgevolg moest of kon veronderstellen dat een vergunning was afgegeven; dat de kennisneming van de stedenbouwkundige vergunning werd aangevraagd op 12 augustus 2003 en dat op 13 augustus 2003 kopie van de thans bestreden vergunning werd bezorgd; dat de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd ingesteld op 26 augustus 2003, dit is minstens zeven weken na de aanvang van de werken waarvan verzoeker zelf stelt dat ze binnen een kort tijdsbestek kunnen worden beëindigd; dat het door verzoeker laten verstrijken van een dergelijk lange termijn vooraleer de vordering in te stellen op zich de negatie is van de uiterst dringende noodzakelijkheid van de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden akte waarop hij zich thans beroept; dat, zo er van een dringende noodzakelijkheid sprake is, de oorzaak ervan bij verzoeker zelf is gelegen doordat hij van de hem krachtens artikel 2 van het koninklijk besluit van 22 oktober 1971 tot uitvoering van artikel 63 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, geboden mogelijkheid om ten gemeentehuize kennis te nemen van de inhoud van de afgegeven stedenbouwkundige vergunning, niet met de nodige diligentie heeft gebruikgemaakt; dat de uiterst dringende noodzakelijkheid van de vordering tot schorsing niet naar behoren is verantwoord;

Overwegende dat niet is voldaan aan de eerste door artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de gemeente JABBEKE in de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op 175 euro, komen ten laste van verzoeker.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op 125 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijf september 2003, door :

de H.	G. DEBERSAQUES,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

G. DEBERSAQUES.